

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

จากการทดลอง เตรียมน้ำยาชูบโคร เมื่อมสำหรับงานแต้มตัวไฟฟ้าบน เทล็กซ์ลามิโน่ โดยทำการ เตรียมน้ำยาชูบที่มีส่วนผสมของปริมาณกรดโครมิกต่อ ปริมาณกรดก้ามมะถันในอัตราส่วน 75:1 100:1 125:1 150:1 และ 175:1 จากนั้นนำไปทดลองชูบแบบแต้มตัวไฟฟ้า แล้วนำไปทดสอบคุณภาพ โดยการวัด ค่าความแข็ง ทดสอบความสามารถในการติดแน่นของโคร เมื่อมภายหลังการชูบ ทั้งจากการตะไบและวิธีการตัดคงตัว และวัดค่าความหนาของผิวชูบโคร เมื่อม สรุปผลได้ว่าน้ำยาชูบโคร เมื่อมที่มีอัตราส่วนของปริมาณกรดโครมิกต่อปริมาณกรด ก้ามมะถันเป็น 125:1 ให้คุณภาพการชูบดีที่สุดในห้องทดลอง

ดังนั้นสารเคมีที่ใช้ในการเตรียมน้ำยาชูบโคร เมื่อม

- กรดโคร มิก 1 กิโลกรัม ราคา 160 บาท
- กรดก้ามมะถัน 96% ปริมาตร 2.5 ลิตร ราคา 290 บาท
- น้ำกลั่น 20 ลิตร ราคา 80 บาท

หมายเหตุ ราคาสารเคมีที่ระบุ เป็นราคารองสารเคมีชนิด

Analytical Grade

เนื่องจากน้ำยาชูบโคร เมื่อมที่มีส่วนผสมของปริมาณกรดโครมิกต่อ ปริมาณกรดก้ามมะถันในอัตราส่วน 125:1 เป็นน้ำยาชูบสูตรที่ให้คุณภาพการชูบดีที่ สุดในการรีจิยครั้งที่ ชั้นงานการเตรียมน้ำยาชูบสูตรนี้จำนวน 1 ลิตร ต้องใช้กรด

โครมิคจำนวน 125 กรัม กรณีความถันปริมาตร 0.54 cc. น้ำก้อนปริมาตร 1 สิตร ซึ่งจากการคำนวณจะได้ร้าาน้ำยาชุบโครเมี่ยมสูตรที่ใช้คุณภาพการชุบตื้อสุดนี้ มีต้นทุนในส่วนของตัวน้ำยาชุบเพียงแค่ประมาณ 25 บาทต่อสิตรเท่านั้น

การวิเคราะห์คุณภาพของตัวอย่างน้ำยาชุบโครเมี่ยมที่มีจานวนห้องตลาด เปรียบเทียบกับน้ำยาชุบโครเมี่ยมสูตรที่ตีที่สุดในการวิจัยครั้งนี้

จากการนำน้ำยาชุบโครเมี่ยมที่มีจานวนห้องห้องตลาด จำนวน 1 ตัวอย่าง (จะเรียกว่าน้ำยาชุบโครเมี่ยมตัวอย่าง) ซึ่งมีส่วนผสมของสารเคมีในน้ำยาชุบนี้ปริมาตร 1 สิตร ประกอบด้วย

1. ปริมาณกรดโครมิค 150 กรัมต่อสิตร
2. ปริมาณกรดภารามะถัน 0.87 กรัมต่อสิตร หรือเทียบเท่ากับกรดภารามะถันปริมาตร 0.4728 cc. ต่อสิตร
3. ตัวเร่งปฏิกิริยาสำหรับน้ำยาชุบโครเมี่ยม (เรียกว่า DC-1) ปริมาตร 15 cc. ต่อสิตร

มาท่าการทดสอบคุณภาพ โดยดำเนินการทดลองเช่นเดียวกับการทดสอบคุณภาพของน้ำยาชุบโครเมี่ยมที่จัดเตรียมขึ้นเองดังกล่าวมาแล้วในบทที่ 4 กล่าวศิօนา้น้ำยาชุบโครเมี่ยมตัวอย่างนี้ ใบพาการชุบแบบแต้มด้วยไฟฟ้าบนชิ้นงานเหล็กกล้าละเอมนุน หลังจากนั้นนำชิ้นงานที่ผ่านการแต้มไฟฟ้าไปทดสอบคุณภาพของน้ำยาชุบ โดยการวัดค่าความแข็ง (Hardness Test) ทดสอบความสามารถในการติดแน่นของโครเมี่ยมภายหลังการชุบ ทั้งวิธีตะไบ (File Test) และวิธีตัดเคี้ยว (Bending Test) พร้อมทั้งวัดค่าความหนาของผิวชุบโครเมี่ยม โดยวิธีการซึ่งน้ำหนักและวิธีการถ่ายภาพด้วยเครื่อง Scanning Electron Microscope ผลการทดสอบที่ได้เป็นดังนี้ศิօ

ก. การวัดค่าความแข็ง (Hardness Test) โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Microdur II Hardness Tester ทำการวัดค่าความแข็งของผิวชุบฯ ครั้งเมี่ยมเปรียบเทียบกับค่าความแข็งของอลูหะพื้น โดยค่าที่ได้เป็นค่าเฉลี่ยจาก การวัดหลายจุด (20 จุด) บนชิ้นงาน ได้ผลการทดสอบดังนี้คือ

ค่าความแข็งของผิวชุบฯ ครั้งเมี่ยม = 255.50 HB

ค่าความแข็งของอลูหะพื้น = 185.45 HB

ค่าความแข็งที่เพิ่มขึ้น = 70.05 HB

ข. การทดสอบความสามารถในการติดแน่นของฯ ครั้งเมี่ยมภายหลังการซุบ

1. การทดสอบการติดแน่นของผิวชุบด้วยวิธีตะไบ (File Test) ทำการทดสอบ 3 ครั้ง ผลปรากฏว่าผิวชุบไม่หลุดลอกออกโดยง่ายเมื่อทำการตะไบ

2. การทดสอบการติดแน่นของผิวชุบด้วยวิธีตัวดึง (Bending Test) โดยใช้เครื่องมือทดสอบคือ Shimadzu Universal Testing Machine (DSS-10T) กานหนดให้ความยาวพิกัดชิ้นงานเท่ากัน 40 มม. เมื่อให้แรงกดค่าต่างๆ (kgf) บนชิ้นงานทดสอบจำนวน 3 ชิ้น ผลปรากฏว่าชิ้นงานที่ 1 และ 2 สามารถรับแรงกดสูงสุด (Maximum load) โดยที่ชิ้นงานไม่เกิดรอยบริแตกที่ผิวชุบ มีค่า 161.0 161.0 และ 161.50 kgf. ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยแรงกดสูงสุดเท่ากัน 161.17 kgf.

ค. การวัดความหนาของผิวชุบฯ ครั้งเมี่ยม

1. โดยวิธีการซึ่งน้ำหนักชิ้นงานก่อนและหลังการซุบ เพื่อจะได้ทราบน้ำหนักของฯ ครั้งเมี่ยม (กรัม) ที่เกิดติดบนชิ้นงาน หลังจากนั้นจึงนำค่า

น้ำหนักของโคโรเมียมที่ได้นี้ไปคำนวนหาค่าความหนาของผิวชุบโคโรเมียมตามสูตรที่ได้เคยกล่าวมาแล้วต่อไป ผลปรากฏว่า

ก) ชิ้นงานทดสอบที่ 1

น้ำหนักชิ้นงานก่อนแต้ม = 45.2520 กรัม

น้ำหนักชิ้นงานหลังแต้ม = 45.2855 กรัม

น้ำหนักโคโรเมียม = 0.0335 กรัม

ความหนาของผิวชุบโคโรเมียม = 7.22 ไมโครเมตร

ข) ชิ้นงานทดสอบที่ 2

น้ำหนักชิ้นงานก่อนแต้ม = 45.1753 กรัม

น้ำหนักชิ้นงานหลังแต้ม = 45.2073 กรัม

น้ำหนักโคโรเมียม = 0.0320 กรัม

ความหนาของผิวชุบโคโรเมียม = 6.90 ไมโครเมตร

ค) ชิ้นงานทดสอบที่ 3

น้ำหนักชิ้นงานก่อนแต้ม = 45.4732 กรัม

น้ำหนักชิ้นงานหลังแต้ม = 45.5056 กรัม

น้ำหนักโคโรเมียม = 0.0324 กรัม

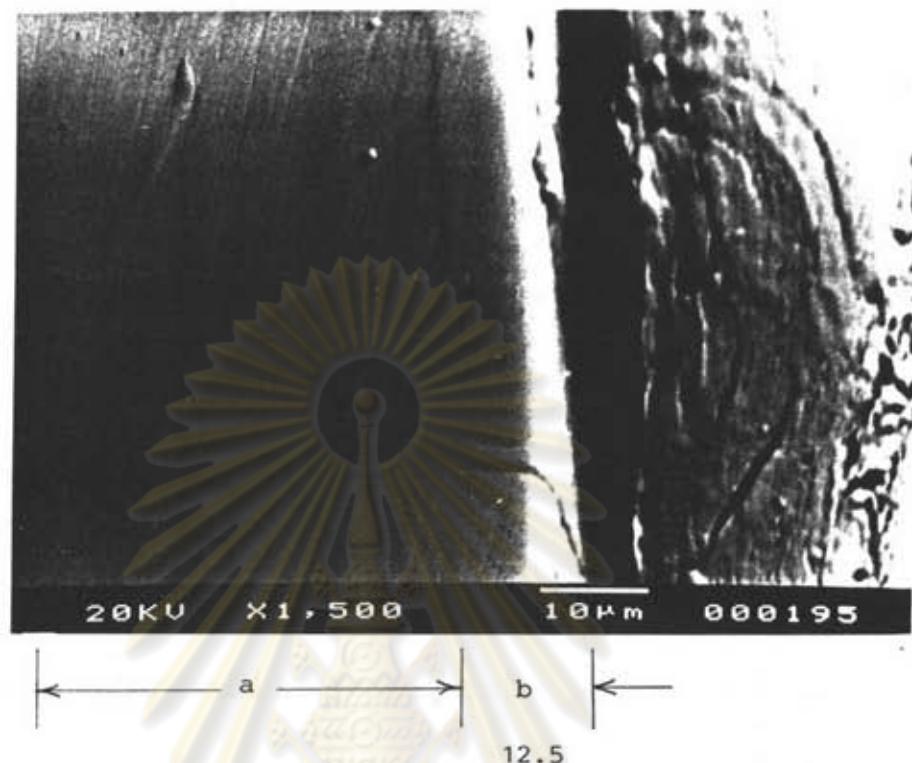
ความหนาของผิวชุบโคโรเมียม = 6.98 ไมโครเมตร

ดังนั้นจะได้ค่าเฉลี่ยความหนาของผิวชุบโคโรเมียมเท่ากับ 7.03

2. การทดลองมหาวิทยาลัย

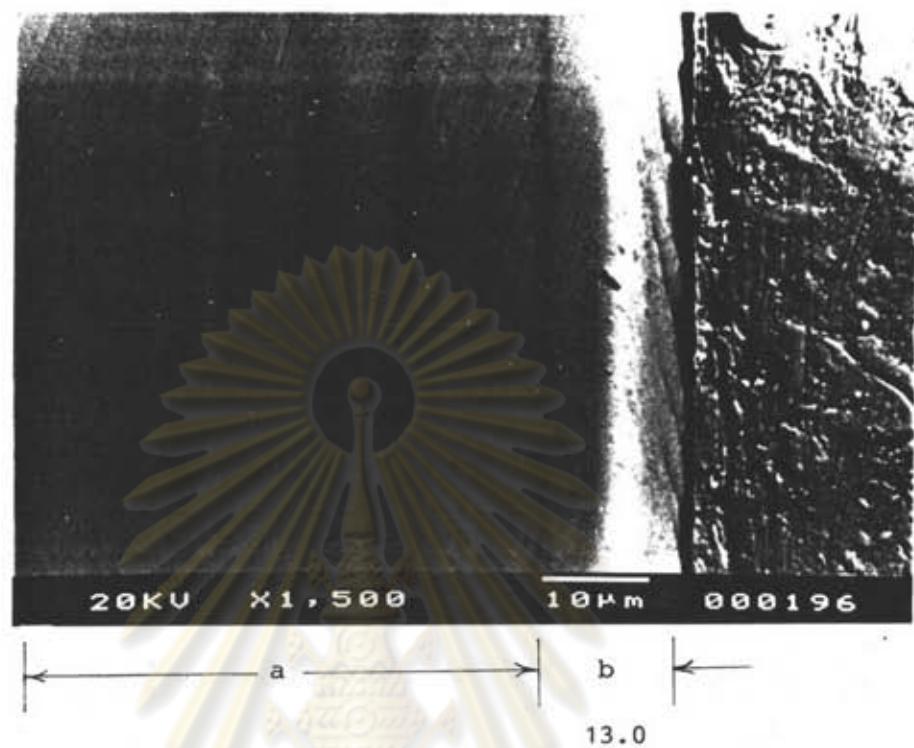
2. โดยวิธีการถ่ายภาพ ด้วยเครื่อง Scanning Electron

Microscope (SEM) รุ่น JSM-T220A โดยใช้กำลังขยาย 1500 เท่า 20 KV ทำการวัดความหนาชิ้นงานตัวอย่างจำนวน 3 ชิ้น ผลปรากฏว่า ชิ้นงานที่ 1 2 และ 3 มีความหนาของผิวชุบโคโรเมียมเท่ากัน 12.5 13.0 และ 12.5 ไมโครเมตร ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความหนาเท่ากัน 12.67 ไมโครเมตร (รูปที่ 60)

รูปที่ 60 (a) ภาพถ่ายด้วยเครื่อง Scanning Electron Microscope
แสดงความหนาของผิวชุบ เมื่อทำการแท้มีนงานด้วยน้ำยาชุบ
เครื่องเมี่ยมตัวอย่างที่มีจานวนในท้องตลาด

ศูนย์วิทยพยากร
หมายเหตุ a = มีนงาน
b = ความหนาของผิวชุบเครื่องเมี่ยม

รูบที่ 60 (บ) ภาพถ่ายด้วยเครื่อง Scanning Electron Microscope

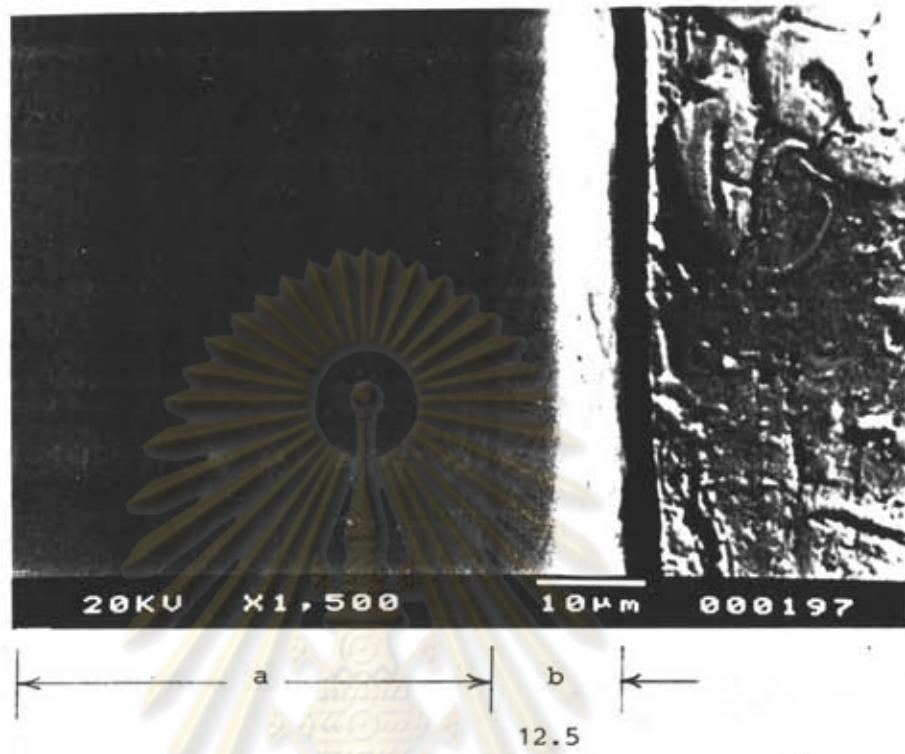
แสดงความหนาของผิวชุบ เมื่อทำการเต้มขึ้นงานด้วยน้ำยาชุบ

ไซรเมี่ยมตัวอย่างที่มีจานวนในห้องทดลอง

(ขึ้นงานทดสอบที่ 2)

หมายเหตุ a = ขึ้นงาน

b = ความหนาของผิวชุบไซรเมี่ยม

รูบที่ 60 (c) ภาพถ่ายด้วยเครื่อง Scanning Electron Microscope แสดงความหนาของผิวชุบ เมื่อทำการแต้มขึ้นงานด้วยน้ำยาชุบ โครเมียมตัวอย่างที่มีจานวนในห้องทดลอง
หมายเหตุ a = ขึ้นงาน
b = ความหนาของผิวชุบโครเมียม

**ศูนย์วิทยพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 15 ตารางเปรียบเทียบน้ำยาชูบฯ คร เมื่อมตัวอย่างกับน้ำยาชูบฯ คร เมื่อมสูตรที่ให้คุณภาพการชูบตีที่สุดในการวิจัย

เกณฑ์ การพิจารณา	น้ำยาชูบฯ คร เมื่อม				
	สูตรที่ดีที่สุด ในการวิจัย (ค่าเฉลี่ย)	น้ำยาชูบฯ คร เมื่อมตัวอย่าง			
		1	2	3	ค่าเฉลี่ย
1. ค่าความแข็งที่ เพิ่มขึ้นจากค่าความ แข็งของโรหะพัน (Hardness Test)	69.69 HB	-	-	-	70.05 HB
2. การตะไบ (File Test)	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี
3. แรงกดสูงสุด ที่ขึ้นงานไม่เกิดรอย บริแตกที่ผิวชูบ (Bending Test)	158.17 kgf	161.0 kgf	161.0 kgf	161.5 kgf	161.17 kgf

ตารางที่ 15 ตารางเปรียบเทียบนายชุมโคร เมื่อมตัวอย่างกับนายชุมโคร เมื่อมสูตรที่ใช้คุณภาพการชุมตีที่สุดในการวิจัย (ต่อ)

เกณฑ์ การพิจารณา	นายชุมโคร เมื่อม				
	สูตรที่สีสุด ในการวิจัย (ค่าเฉลี่ย)	นายชุมโคร เมื่อมตัวอย่าง			
		1	2	3	ค่าเฉลี่ย
4. ความหนาของ ผ้าชุมโคร เมื่อม (ไมโครเมตร) (ซึ่งน้ำหนัก)	6.36	7.22	6.90	6.98	7.03
5. ความหนาของ ผ้าชุมโคร เมื่อม (ไมโครเมตร) (ถ่ายภาพด้วยเครื่อง SEM)	8.17	12.5	13.0	12.5	12.67
6. ต้นทุนนายชุม จำนวน 1 สิตร	25 บาท	- .	- .	- .	150 บาท

จากตารางที่ 15 ซึ่งเป็นตารางเบรียบเทียนน้ำยาชูบโคร เมื่อมตัวอย่าง กับน้ำยาชูบโคร เมื่อมสูตรที่ให้คุณภาพการชูบต่อสุดในการวิจัย เมื่อพิจารณาตาม เกณฑ์ต่างๆ ที่กำหนด จะเห็นว่าน้ำยาชูบโคร เมื่อมตัวอย่างให้คุณภาพการชูบที่ดีกว่า น้ำยาชูบโคร เมื่อมสูตรที่ต่อสุดที่ได้จัดเตรียมขึ้นเองในการวิจัยครั้งนี้ ดังพิจารณา ได้จากผลของการทดสอบคุณภาพโดยการวัดค่าความแข็ง การทดสอบการติดแน่น ด้วยวิธีตะไบ การทดสอบการติดแน่นด้วยวิธีตัดໄศง การวัดความหนาทั้งจากการ ใช้ชั่งน้ำหนักและวิธีการถ่ายภาพด้วยเครื่อง SEM

น้ำยาชูบโคร เมื่อมตัวอย่างมีส่วนผสมของปริมาณกรดโคโรมิก ต่อบริมาณ กรดgamma-ถัน ต่อบริมาณตัวเร่งปฏิกิริยาสารหรับน้ำยาชูบโคร เมื่อม ในอัตราส่วน เป็น 150 กรัม : 0.87 กรัม : 15 cc. ต่อน้ำยาชูบ 1 ลิตร งานจะที่น้ำยา ชูบโคร เมื่อมสูตรที่ต่อสุดในการวิจัยมีส่วนผสมของปริมาณกรดโคโรมิกต่อบริมาณกรด gamma-ถันในอัตราส่วน 125 กรัม : 1 กรัม ต่อน้ำยาชูบ 1 ลิตร จากการทำ การวิจัยที่ผ่านมา เมื่ออัตราส่วนของปริมาณกรดโคโรมิกต่อบริมาณกรดgamma-ถันเพิ่มขึ้น มากกว่า 125:1 พบว่าคุณภาพในการชูบทองน้ำยาชูบจะลดลง (ซึ่งอธิบายได้ด้วย อาศัยกลไกการเกิดผิวเคลือบของโคร เมื่อมตั้งกล่าวมาแล้ว) แต่น้ำยาชูบโคร เมื่อม ตัวอย่างซึ่งมีอัตราส่วนผสมของปริมาณกรดโคโรมิกต่อบริมาณกรดgamma-ถัน มากกว่า 125:1 กลับให้คุณภาพการชูบที่ดีกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่น้ำยาชูบโคร เมื่อม ตัวอย่างมีส่วนผสมของตัวเร่งปฏิกิริยาสารหรับน้ำยาชูบโคร เมื่อมผสมอยู่ด้วย จึงเป็น ตัวช่วยให้เกิดการติดแน่นของโคร เมื่อมที่ผิวชูบที่ขึ้น ความแข็งจึงเพิ่มขึ้น ความหนา เพิ่มขึ้น และทำให้ผิวชูบไม่หลุดออกออกจากโดยง่าย

จากตารางที่ 15 ทำพิจารณาในแบบของต้นทุนของน้ำยาชูบโคร เมื่อม จะเห็นว่าน้ำยาชูบโคร เมื่อมตัวอย่างให้คุณภาพในการชูบที่ดีกว่าน้ำยาชูบโคร เมื่อม สูตรที่ต่อสุดที่เตรียมมาได้ในการวิจัยนี้จริง แต่ต้นทุนของน้ำยาชูบจำนวน 1 ลิตร ถูกกว่ามากเช่นกัน

ดังนั้นจึงเป็นการดีที่เราสามารถจะทำการเตรียมน้ำยาชุบocr เมื่อมได้ เองเพื่อเป็นการลดต้นทุนในส่วนที่ต้องเสียไปกับการซื้อน้ำยา แม้ว่าคุณภาพในการ ชุบทองน้ำยาชุบocr เมื่อมที่ดีที่สุดที่เตรียมได้นี้ จะด้อยกว่าคุณภาพของน้ำยาชุบที่มี จำหน่ายในห้องตลาด แต่ถ้าพิจารณาแล้วจะพบว่าคุณภาพที่ด้อยกว่านั้น ด้อยกว่า ไม่นัก เมื่อเทียบกับต้นทุนที่สูงกว่ามาก

ข้อเสนอแนะ

- เมื่อพิจารณาในด้านต้นทุน น้ำยาชุบocr เมื่อมที่จัดเตรียมขึ้นเองนี้ สามารถช่วยลดต้นทุนในส่วนที่ต้องสูญเสียไปกับการซื้อน้ำยาได้มาก แต่เมื่อพิจารณา ในด้านประสิทธิภาพการนำไปใช้งาน น้ำยาชุบนี้อาจยังมีคุณภาพดีไม่เทียบเท่ากับ น้ำยาที่มีจำหน่ายในห้องตลาด ถ้าต้องการให้คุณภาพของน้ำยาชุบดีขึ้น ควรมีการ ศึกษาเพิ่มเติมต่อไปเป็นส่วนผสมอื่นๆ ที่จะเป็นตัวช่วยเพิ่มคุณภาพของน้ำยาชุบ
- ปัจจัยที่มีผลต่อการชุบโลหะ คุณภาพของงานชุบที่ได้จะดีหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ อาทิ

- การเตรียมผิวงานก่อนชุบ
- คุณภาพของน้ำยาชุบ ได้แก่ ค่า pH เอช ความใสของน้ำยาชุบ

เป็นต้น

- แรงต้านไฟฟ้าที่ใช้
- กระแสงไฟฟ้าที่ใช้ ตามที่เข้าใจกันว่ากระแสงมากจะดีมาก

ซึ่งจะไม่ถูกนำไปเสียหมด ตัวอย่างเช่น เมื่อกระแสงมาก พบว่า Copper Alkaline และ Nickel Epais จะพอกมาก แต่ทองจะพอกน้อย เป็นต้น

- เวลาที่ใช้ในการชุบ

3. ปัญหาที่ว่าไปของกรุงศรีอยุธยา เมื่อ

ก. ผิวเคลื่อนไม่ติด ปัจจัยที่ทำให้กลังการเคลื่อนไม่ติดแตกต่างไปสู่หัวน้ำยาชุบแต่ละแห่ง โดยอาจมีสาเหตุจาก

- ปริมาณกรดคร้มมิคต่า มากโดยการเติมคร้มมิคลงไปในน้ำยาชุบฯ เมื่อ

- ปริมาณกรดภาระตันต่า ทำให้อานาจการเคลื่อนของน้ำยาชุบลดลงและทำให้เกิดออกไซด์สีน้ำตาล มากโดยการเติมกรดภาระตันลงไปที่ลงน้อย

ข. ผิวชุบใหม่ เกิดจากการใช้ความหนาแน่นของกระเเสไฟฟ้ามากเกินไป หรืออุณหภูมิของน้ำยาต่าเกินไป

ค. ผิวเคลื่อนเป็นเม็ด สาเหตุจากมีเศษผงเหล็กในน้ำยาชุบหรือผุนผงเจือนในน้ำยาชุบ มากโดยหากการกรองน้ำยาชุบ

ง. ผิวชุบด้าน ส่วนมากจะเป็นการผิดพลาดระหว่างอุณหภูมิของน้ำยา กับการใช้ความหนาแน่นของกระเเสไฟฟ้าขณะทำการชุบ

จ. ชุบไม่ติด ข้อต่อไฟฟ้าผิดพลาดทำให้กระเเสไฟเดินไม่สะดวก หรืออาจมีกรดเกลือเจือนในน้ำยาชุบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย